

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Exempla, In Septem Capitalivm Vitiorm Detestationem,
Per Qvadragesimam, An. 1646. narrata**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1649

§. 3. Zosimæ tentatio & curatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49161](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49161)

bus in os lapillum, ut testas reducere non possint; postea satis tuto intrudit chelam, & depascitur. Ita cum homines sese dedunt otio, & animum aperiant voluptatibus, & vanitatibus, & inanibus laudum auris captandis, venit diabolus, immit- tit foedas cogitationes; atque ita cum illi testam, qua antea muniebantur, non possint retrahere, deuorantur. Sic multis contingit; & prope etiam Zosimo euenisset, qui in ipso virtutum mari superbiae naufragium est passus, haud obscure demonstrans, verè dictum esse à S.

S. Augu-
stin. de
nat. &
gratia in
ep. ad
Dioscor.
Claudi-
an. 2.
Stilic.

Augustino: *Cetera vitia in male factis valent, sola superbia etiam in recte factis est cauenda: ne illa, qua laudabiliter facta sunt, ipsius laudis cupiditate amittantur.* Quod vel Claudianus aduertit ita canens:

*Quin ipsa superbia longè
Discessit, vitium rebus solenne secundis,
Virtutumq; ingrata quies.*

III.
ZOSIMAE
TENTA-
TIO ET
CVRATIO.

Cum enim ita, ut dixi, in virtute profecisset Zosimas, atque se videret, tanquam ideam perfectionis, adiri, salutari, & considerari, daemone malo occasionem captante, & Eugesuum suggerente, & ipsa quoque diuina providentia utili consilio permittente, periculosa mentem illius coepit quatere cogitatio, quasi iam omnibus numeris perfectus esset & absolu-

gent, quàm qui nunquam lapsi sunt, & seipfos sic non deslent. Vt ergo Zosimas quoque intelligeret, quàm longè alij eo sanctiores essent, atque inde in sui contemptu cresceret, superbe de se cogitanti radiosus de cœlo Angelus astitit, hisque eum verbis est affatus: *Certasti, ô Zosima, diu heroicè, sed victor victus es. Ergo ut agnoscas, quantum tibi adhuc desit de illa virtutum perfectione, quam alij complures obtinuerunt, egredere de terra & de cognatione tua,*

Gen. 12.

atque ad coenobium, Iordani adsitum proficiscere. Audiit, fecit, susceptus est, vidit abstinentiam, vigilias, orationes, charitatem mutuan, silentium tantum, vt nunquam, nisi cum Deo, aut de Deo, ascetæ illi loquerentur. Ob quam rem, in Paradisum, aut ipsum cœlum, vel ad Angelos certè in terris versantes, arbitratus est se peruenisse, à quorum cœlesti exemplo in schola virtutum erudiretur. Quanquam non erat hic vltimus scopus, ob quem Zosimas iussus est de monasterio egredi, in quo fuerat educatus. Adhuc longa illi, & grandis restabat via; quæ non sine diuerticulo à nobis est persequenda.

IV.
GVLAE
VITIVM,
SPECIES,
ET DAM-
NA.

Itaque audite, ventres, helluones, edones, gurgites, abiecta in pastum mancipia, & ob-
stupescite, Quid de duobus debitoribus cen-
seretis

absolutus, neque vllius ampliùs alterius exemplo, aut doctrina magisterioùe indigeret. Et fastu tumens ausus est secum ita loqui: *Nunquid est in terris monachus, qui nouum aliquid possit tradere mihi, iuuare me valens in aliquo, quod ignorem? aut quod ego in monachico non explenerim opere? Numquid inuenitur eorum, qui solitudinem duxerunt, vir, qui prior me in actibus sit?* Hunc etiam optimi quique habent hostem: postquam omnia vitia superauerunt, periclitantur, ne tanquam victores superbiant. *Quis vestrum, ait Seruator, habens seruum orantem aut pascentem, qui regresso de agro dicat illi: Statim transi, recumbe: & non dicat ei: Para quod coenam, & pracinge te, & ministra mihi, donec mandueem & bibam, & post hac tu manducabis & bibes? Nunquid gratiam habet seruo illi, quia fecit, qua ei imperauerat? Non puto. Sic & vos, cum feceritis omnia, que precepta sunt vobis, dicite: serui inutilis sumus, quod debuimus facere, fecimus. Ita quidem sentire, ita loqui deberent Dei serui; si tamen eos cadere permittat benignus Dominus, dat cum tentatione prouentum, vt, quod de Antæo ferunt, fortiores surgant, postquam ceciderunt. Vidi, inquit B. Climacus, & feliciores existimaui, qui post lapsum ita lu-*

Luc. 17. 7.

Ioan. Climac.
grad. 5.

gent